

Kui hobbosel on tirud, ehk mu
 äffilinne wiggadus:

Wotta üks suur sukka nõal mis ees
 otsas ei olle ümmarkunne waid lai, pan-
 ne üks willane lõng senna tahha, te selle
 kahhekortse lõnga sisse kuus ehk ühheksa
 sõlmi, tomba sedda nõala keige lõngaga
 hobbose kelest läbbi kolm kord, hörü siis
 temma keelt ning suud solaga ja ädikas-
 ga. Kõl on tarwis et sul iggakord ni-
 suggune nõal jures on, sepärrast et sa sel-
 lega woid warsti aitada omma hobbest.
 Ka lehmad ning härjad woid sinna ar-
 tida nisugguse nõala ning wisiga.

Mis läbbi sinna woid tehha
 hobbest passandama:

Monnikord on hobbone liaste ehk al-
 wa söki sõnud, temma kõht on täis, tem-
 ma ei tahha öiete süa ning jääb lahjaks;
 siis on se parrem nou et sa annad tem-
 male sedda rohko mis teeb passandama.
 Keeta linna: seemned kangeste, panne sola